

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5925/2021
20.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Божовић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Бојанић адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 288/21 од 20.07.2021. године, у седници већа одржаној 20.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 288/21 од 20.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П2 441/20 од 06.05.2021. године, у првом ставу изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се према туженом одреди мера заштите од насиља у породици тако што би се туженом забранило даље узнемиравање, угрожавање спокојства и ограничавање кретања тужиоца и то у породичном дворишту испред тужиоцеве куће у ... у улици ... број .., као и на територији Града Параћина. У другом ставу изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 222.750,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 288/21 од 20.07.2021. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. У другом ставу изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је отац туженог, а поред туженог има још једног сина. Између странака постоје нерешени имовински односи и због тога се између њих води већи број парничних поступака. Након смрти тужиоцеве супруге, а мајке туженог, тужилац је засновао ванбрачну заједницу са ВВ. Тужени се томе није противио али је желео да тужилац изврши деобу имовине између њега и брата, тако да су од заснивања ванбрачне заједнице тужиоца и ВВ почели сукоби између парничних странака. На плацу у улици ... у ... постоје две куће. Са десне стране се налази кућа коју користи тужилац, а са леве стране кућа коју користе његови синови – старији син са породицом у приземљу а млађи на спрату. Тужилац са својом ванбрачном супругом живи у викендици у насељу ... у ..., док кућу у ... повремено обилази ради проветравања. У дну плаца постоје четири гараже које користе странке. Дана 07.08.2019. године странке су се сукобиле зато што је тужени своју приколицу паркирао у гаражи коју користи тужилац. Тужилац је позвао туженог да помери приколицу и тада су се посвађали. При том је тужилац вукао приколицу на једну страну, а тужени на другу.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев налазећи да нема услова за одређивање мере заштите од насиља у породици према туженом која је тражена тужбеним захтевом.

Одредбом члана 197. став 1. Породичног закона, прописано је да је насиље у породици понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице. Одредбом става 2. истог члана, прописано је да се, под насиљем у породици, између осталог, нарочито сматра наношење или покушај наношења телесне повреде, изазивање страха претњом убиства или наношења телесне повреде члану породице или њему блиском лицу, вређање, као и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање.

Одредбом члана 198. став 1. Породичног закона, прописано је да против члана породице који врши насиље, суд може одредити једну или више мера заштите од насиља у породици, којом се привремено забрањује или ограничава одржавање личних односа са другим чланом породице. Одредбом члана 2. истог члана, прописано је да су мере од заштите од насиља у породици: 1. издавање налога за иселјење из породичног стана или куће, без обзира на право својине, односно закупа непокретности; 2. издавање налога за усељење у породични стан или кућу без обзира на право својине, односно закупа непокретности; 3. забрана приближавања члану породице на одређеној удаљености; 4. забрана приступа у простор око места становања или места рада члана породице; 5. забрана даљег узнемиравања члана породице. Одредбом става 3. истог члана, прописано је да мера заштите од насиља у породици може трајати највише годину дана. Одредбом става 4. истог члана, прописано је да се време проведено у притвору као и свако лишење слободе у вези с кривичним делом односно прекршајем урачунава у време трајања мере заштите од насиља у породици. Одредбом члана 199. истог закона, прописано је да се мера од заштите од насиља у породици може продужавати све док не престану разлози због којих је мера била одређена.

По оцени Врховног касационог суда, правилно закључују нижестепени судови да је у конкретном случају дошло до породичне свађе између странака, али да у понашању туженог нема елемената који указују на извршење радње насиља у породици у смислу члана 197. Породичног закона. У том смислу нису ни испуњени услови за одређивање из члана 198. Породичног закона.

Неосновани су наводи ревизије о томе да је закључак да се ради о породичној свађи који су судови заузели нејасан и да нису дали разлоге о томе у чему се састоји разлика између породичне свађе и насиља у породици. Наиме, из цитиране одредбе члана 197. јасно је да је насиље у породици такво понашање којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство неког од чланова породице од стране другог члана породице а нарочито наношење или покушај наношења телесне повреде, изазивање страха претњом убиством или наношењема телесне повреде члану породице или њему блиском лицу, вређање и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање, што овде није био случај. О томе су у образложењу побијане пресуде дати правилни и јасни разлози, тако да ревизијски наводи представљају понављање навода истицаних у жалби.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић